

Sygn. akt III Ca 1317/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Elżbieta Matyasik

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

SO Anna Hajda (spr.)

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko G. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt I C 479/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Anna Hajda SSO Elżbieta Matyasik SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 1317/15

UZASADNIENIE

Powód P. S. domagał się zasądzenia od pozwanego G. P. na swoją rzecz kwoty 2.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu powód podniósł, że w nocy z 14 na 15 lipca 2012 roku pozwany, działając z innym sprawcą, uszkodził ogrodzenie powoda w ten sposób, że uderzając w nie rękami oraz napierając ciałem odkształcił kilka przęseł siatki, pokrzywił drut napinający oraz poobdzierał farbę ze słupków. Szkodę powód wycenił na 2.000 zł. Powód w toku postępowania karnego zwracał się do pozwanego i współsprawcy o zapłatę za szkodę.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że nie sposób zgodzić się z twierdzeniem powoda, by pozwany wraz z innym sprawcą, dokonali w nocy z 14 na 15 lipca 2012 roku uszkodzenia ogrodzenia powoda, poprzez odkształcenie siatki wraz z pokrzywieniem drutów napinających i poobdzierania jej z farby. W

niniejszej sprawie było prowadzone dochodzenie o czyn z art. 288 § 1 kk, które, wobec małego prawdopodobieństwa uszkodzenia ogrodzenia, zostało umorzone. Ponadto powód w żaden sposób nie wykazał wysokości szkody, która miała być rzekomo wyrządzona przez pozwanego.

Wyrokiem z dnia 30 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach w punkcie pierwszym zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12,40 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2013 roku, w punkcie drugim orzeczono o oddaleniu powództwa w pozostałym zakresie, a w punkcie trzecim zawarte zostało rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania.

Podstawą tej treści rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy.

W nocy z 14 na 15 lipca 2012 roku pozwany przebywał w domu swoich rodziców, który znajduje się około 300 m od domu powoda. Było to spotkanie rodzinne, podczas którego pozwany spożywał alkohol. Około 1 w nocy pozwany wraz ze swoim szwagrem wyszli na zewnątrz budynku, żeby porozmawiać i kiedy szli ulicą, doszli do nieruchomości powoda. Szwagier pozwanego podszedł do płotu powoda, wykonanego z siatki zamontowanej na słupkach metalowych, na podmurówce, za którym znajdował się pies powoda. Przywołał do siatki psa powoda, a kiedy klęczał koło ogrodzenia, pojawił się powód, który podszedł w okolice płotu i nakazał pozwanemu i jego szwagrowi oddalić się, słowami uznawanymi powszechnie za wulgarne. Pozwany zapytał powoda, o co mu chodzi, a wtedy powód uderzył pozwanego przez siatkę ogrodzenia w głowę. Pozwany przewrócił się, a jego szwagier próbował uderzyć powoda przez siatkę ogrodzenia, jednakże powód się odsunął. Wtedy mężczyźni zaczęli próbować złapać powoda przez płot, nad ogrodzeniem. Pozwany łapał przy tym i popychał siatkę oraz linki napinające w przęsłach nr 1, 3, 5 i 6 płotu powoda (patrzac od strony bramy, to jest od drugiej strony niż umieszczona była kamera monitoringu). Dotykał też ręką jednego ze słupków ogrodzenia, łapiąc go od góry.

W wyniku zachowania pozwanego zniszczeniu uległa linka napinająca na przęsle nr 3 ogrodzenia powoda. W wyniku zachowania pozwanego nie doszło do odkształcenia słupków, pokrzywienia drutu napinającego oraz poobdzierania farby ze słupków. Koszt napięcia linki na przęsle nr 3 wynosi 12,40 zł.

Wyrokiem z dnia 8 marca 2013 roku Sąd Rejonowy w Rybniku w sprawie IX W 1114/12 uniewinnił pozwanego od wykroczenia z art. 51 § 2 kodeksu wykroczeń i art. 78 kodeksu wykroczeń, mającego polegać na tym, że w dniu 14 lipca 2012 roku ok. godz. 1:40 w C. na ul. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, głośnymi krzykami i hałasem zakłócił spoczynek nocny P. S., ponadto w tym samym miejscu i czasie poprzez szarpanie siatki ogrodzeniowej oraz uderzanie w nią, drażnił psa rasy owczarek niemiecki doprowadzając go do tego, że stał się niebezpieczny.

Przedmiotowe zdarzenie nie było pierwszym zdarzeniem związanym z ogrodzeniem nieruchomości powoda i stąd powód zamontował kamery monitoringu, rejestrujące zdarzenia przy ogrodzeniu jego nieruchomości. Pozwanego powód widział przy swoim ogrodzeniu po raz pierwszy. Od czasu remontu ogrodzenia powoda około 4 lata temu, takich zdarzeń mogło być około 4.

W lipcu 2012 roku siatka w ogrodzeniu powoda była powyginana na około 7 przęsłach patrząc od strony bramy, a płyty znajdujące się pod siatką na co najmniej dwóch przęsłach były popękane. Farba na słupkach była poobdzierana. Te uszkodzenia powstały w lipcu 2012 roku.

W tak ustalonym stanie faktycznym zważył Sąd Rejonowy, że powództwo okazało się zasadne jedynie w niewielkiej części.

Przywołując dyspozycję art. 415 k.c. wskazał Sąd I instancji, że jedynie uszkodzenie w zakresie linki napinającej na przęsle nr 3 powstało na skutek bezprawnego i zawinionego działania pozwanego, a w wyniku tego powstała szkoda powoda w wysokości kosztów napięcia przedmiotowej linki w kwocie 12,40 zł. Taką też kwotę Sąd, na podstawie art. 415 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda.

W pozostałym zakresie powództwo, w zakresie roszczenia głównego, podlegało oddaleniu gdyż – w ocenie Sądu Rejonowego -z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, by pozwany swoim zachowaniem uszkodził jeszcze inne elementy ogrodzenia powoda, poza przedmiotową linką na prześle nr 3. Podkreślił Sąd I instancji, że zachowanie pozwanego zostało szczegółowo uwidocznione na zapisach z monitoringu zamontowanego przez powoda. Postępowanie pozwanego na nich zobrazowane nie mogło prowadzić do takich uszkodzeń ogrodzenia powoda, na jakie wskazał powód, domagając się zasądzenia kwoty 2.000 zł tytułem odszkodowania. Pozostałe uszkodzenia mogły powstać zarówno na skutek innych incydentów przy ogrodzeniu powoda, których było kilka, jak również w części na skutek zachowania psa powoda, na co wskazała biegła w ustnej uzupełniającej opinii. Mogą one też wynikać w części z braku konserwacji ogrodzenia przez powoda. Nie zostało natomiast wykazane w tym postępowaniu, by były one wynikiem działania pozwanego, a to na powodzie spożywa ciężar wykazania tej okoliczności, zgodnie z art. 6 k.c.

Sąd w pozostałym zakresie, na podstawie art. 6 k.c. Sąd powództwo oddalił.

O odsetkach od zasądzonej kwoty 12,40 zł orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c

Z wyżej wskazanym orzeczeniem nie zgodził się powód wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w części w jakiej powództwo zostało oddalone. Skarżący zarzucił : - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, że w wyniku działania pozwanego wygięciu uległa jedynie linka napinająca na prześle trzecim ogrodzenia, podczas gdy faktycznie w wyniku szarpania, napierania ciałem i naciągania pocięta została siatka na przęsłach 1,2, 6 i 9, pocięty drut napinający na górze siatki, starty lakier na słupkach w miejscach jego wiązania; - błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że uszkodzenia spowodowane przez pozwanego mogą być usunięte kosztem 12,40 złotych, podczas gdy faktycznie doprowadzenie ogrodzenia do stanu sprzed uszkodzenia wymaga prostowania siatki, napinania jej na nowo wraz z drutem napinającym, pionowania słupków i lakierowania niektórych elementów; - naruszenie przepisów postępowania przez bezzasadne oddalenie wniosku w sytuacji, gdy opinia biegłej A. S. jest sporządzona bez pełnego zaznajomienia się z monitoringiem i bez właściwych oględzin w terenie oraz gdy inny rzeczoznawca o podobnych przeciw kwalifikacjach wykonał opinię bardziej szczegółową i opartą o stan faktyczny.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W odpowiedzi na apelację pozwany domagał się jej oddalenia i zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie mogła odnieść spodziewanego skutku wobec trafności zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził w sprawie postępowanie dowodowe, wskazał fakty które uznał za udowodnione oraz dowody na których się oparł. Z tak przeprowadzonego postępowania dowodowego wyprowadził Sąd I instancji trafnie wnioski, należycie stosując przepisy prawa.

Zarzut błędnych ustaleń faktycznych nie mógł doprowadzić do korekty zaskarżonego orzeczenia. W pierwszej kolejności, odnosząc się do zarzutu apelacji dotyczącego trafności poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, wskazania wymaga, że Sąd odwoławczy ma ograniczone możliwości ingerencji w ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji. Ewentualna zmiana tychże ustaleń może być dokonywana zupełnie wyjątkowo, w razie jednoznacznej wymowy materiału dowodowego oraz oczywistej błędności oceny tegoż materiału. Jeżeli z materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo,

wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności rozpoznawanej sprawy nie sposób przypisać Sądowi Rejonowemu uchybień wskazanych powyżej, które uprawniałyby do ingerencji w treść poczynionych przez ten Sąd ustaleń faktycznych. Wręcz przeciwnie, Sąd I instancji przeprowadził drobiazgowo postępowanie dowodowe, którego celem było ustalenie zakresu uszkodzeń w ogrodzeniu powoda spowodowanych działaniem pozwanego. Biorąc pod uwagę ujawnione zapisy z monitoringu oraz zeznania pozwanego, a także częściowo powoda brak podstaw do uwzględnienia stanowiska skarżącego prezentowanego w apelacji.

Także zarzut dotyczący wadliwości opinii sporządzonej przez ustanowioną w sprawie biegłą nie może odnieść spodziewanego przez skarżącego skutku. Podzielić należy stanowisko zaprezentowane w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia co do oceny sporządzonej w niniejszej sprawie opinii biegłej w osobie A. S..Opinia biegłego nie ma w sprawie znaczenia rozstrzygającego i podlega ocenie jak każdy środek dowodowy, jednak w oparciu o właściwe dla jej oceny na płaszczyźnie merytorycznej kryteria, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego stanowiska, stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej. Przy uwzględnieniu wyżej wskazanych kryteriów, a także wobec faktu złożenia przez biegłą wyczerpujących wyjaśnień, brak było w sprawie podstaw do prowadzenia dalszego postępowania dowodowego na okoliczności ujęte w opinii biegłej, w tym z opinii kolejnego biegłego. Dla porządku jedynie wskazać należy, że przedłożona do akt sprawy opinia techniczna budowlana pozostaje całkowicie nieprzydatna dla potrzeb niniejszego postępowania. Opinia ta określa sposób i wartość naprawy uszkodzeń elementów ogrodzenia należącego do powoda, przy czym sporządzona została w lutym 2015 roku i obejmuje całość uszkodzeń tego ogrodzenia, podczas gdy przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie było ustalenie tej wartości w części obejmującej szkody spowodowane działaniem pozwanego.

Reasumując powyższe, apelacja powoda jako bezzasadna podlegała oddaleniu, stosownie do treści art. 385 kpc.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do art. 98 kpc i art. 108 kpc w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 13 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO Anna Hajda SSO Elżbieta Matyasik SSO Gabriela Sobczyk